

הם האמינו לבלוף

למזכירות הממשלה וביקש שנושא הנסיעה יועלה לדיון, כסעיף בסדר-היום של ישיבת הממשלה הקרובה. **יוסף זלמן**, הכתב המדיני של דבר, אף סיפר למחרת שלמתיחה היו דרים מעבר לגבול.

עיתונות, שנסיעת שני הח"כים לעיראק תפגע קשה בשארית יהדות איראן, שלא הצליחה לצאת משם. ח"כ הוותיק **יהושע מצא** רדש להסיר את חסינותם של השניים, כדי שיועמדו לדין על מגע עם סוכנים זרים. שרהמדע **גירעון** סת' טילפן

ממלכת ישראל בליל-הסדר בסרט המסומט ביותר שנראה אי-פעם על המירקע הישראלי: הסרט לילה מלבד אינדיאנים המניחים תפילין היה בסרט הכל — צעירה יהודיה שהנאצים ערכו עליה ניסויים רפואיים, טאנקי ישראלי שהשתתף במלחמת-העולם השנייה, אשה הממשיכה לדבר ולהתלבש אחרי ספגנה כדור בריאות, טאנקים של ההגנה בימי המנדט, נאצי המוכר נשים יהודיות לבתי-זונות ברוס-אמריקה, ומה עוד. סרט זה, שבהשוואה אליו היה אקסטרודוס פאר היצירה האנושית, בא אחרי הקונצרט הנחרד של בצאת ישראל ממצרים של הנדל מול אי-האלמוגים, וסדרפסח כטעם טוב של שמואל-אבדור הכהן.

השבוע העניק הרמטכ"ל ראיון לרן בן-ישי, מפקד גלי-צה"ל, במסגרת סידרת ראיונות שהעניק לכבוד חגי-הפסח — הגיהרות — לכל כלי-התיקשורת בישראל. לוי גם תרם חנוכה מחרס למכירה פומבית, שאירגן גל"ץ במסגרת השירותים. כומתה תרומתו של לוי מן השנה שעברה — כומתה צבאית — הוצעה השנה שוב למכירה, ביחד עם חרב שתרם חיים בר-לב. רמטכ"ל לשעבר, האיש שקנה בשנה שעברה את הכומתה תרם אותה השנה לשירותים. וקנה אותה מחרש, יחד עם החרב, באלף דולר.

השבוע במתכונת חרשה, וכיום הראשון היה, לפי התוכנית, מגאזין בנושאי יהדות-העולם ובנושאי אים בינלאומיים. פורת ובראל התלכו מן החלק של המגזינים, המוצע בתוכנית. אך יעקב אחימאיר הסכיר להם שהמיסמך שהכינו הוא עיסקת-חבילה. אם הם מאמצים את המגזינים, עליהם לאמץ גם את חלוקתה לשניים של המחלקה. פורת ובראל הסכימו להיגש שוב עם העובדים בנושא הזה. בינתיים קיבץ לעצמו **זמיר לימור**, עורך יומן השבוע לשעבר, מערכת של כתבים, שיעברו על מתכונת חרשה של יומן השבוע, שישודר כיום החמישי כערב, תחת כיום השישי, כדי שלא יעשה לעם-ישראל שחור על הנשמה כערבי-שבת.

מתחת הדו באפריל של קול ישראל הצליחה מעל המשוער, ורבים נפלו כעטיה כפה. על-פי ידיעה ששודרה ביום השני בבוקר במהדרות החדשות של שעה 7 בבוקר, ואחר-כך כמה פעמים במשך היום, כתוספת עירכונים כביכול, נודע שח"כ ר"ץ רן כהן וח"כ יחד **בנימין (פואר)** בן-אליעזר, שניהם ילדי עיראק, ייצאו לכגדאר לפגישה עם הנשיא סארם חוסיין, כדי לחתום איתו על חוזה לשיתוף פעולה, בסוף אותו יום אף הופיע הר"ר אליהו **בן-אליעזר** בתוכנית זה הזמן בטלוויזיה, ואחרי תיאום מראש התייחס בכובד-ראש לכדיחה, מי שלא ידעו שזו מתיחה קיבלו אותה ברצינות נוראה. עורך מבט **מיכאל קרפין**, נזף קשות באהוד **יערי**, כתבי-הטלוויזיה לעניינים ערביים, על שלא הצליח לעלות על סקופ שכזה. ח"כ העבודה **עבדאללה-האב דראושה** שלח לשני יוצאי-עיראק ברכה לבכית, במיברק כהול. נציג השגרירות האמריקאית טילפן לרדיו, וביקש עוד פרטים על הידיעה המדהימה, כדבריו. התאחדות עולי-איראן פירסמה הודעה ל-

שידור צל"ג אינדיאנים מניחים תפילין

למי שהחליט לשעשע את המוניר בית-ישראל בליל-הסדר בסרט המסומט ביותר שנראה אי-פעם על המירקע הישראלי: הסרט לילה מלבד אינדיאנים המניחים תפילין היה בסרט הכל — צעירה יהודיה שהנאצים ערכו עליה ניסויים רפואיים, טאנקי ישראלי שהשתתף במלחמת-העולם השנייה, אשה הממשיכה לדבר ולהתלבש אחרי ספגנה כדור בריאות, טאנקים של ההגנה בימי המנדט, נאצי המוכר נשים יהודיות לבתי-זונות ברוס-אמריקה, ומה עוד. סרט זה, שבהשוואה אליו היה אקסטרודוס פאר היצירה האנושית, בא אחרי הקונצרט הנחרד של בצאת ישראל ממצרים של הנדל מול אי-האלמוגים, וסדרפסח כטעם טוב של שמואל-אבדור הכהן.

כנ"ל למי שהחליט להציג על המירקע את הסידרה הגרמנית גלות. על פי סיפורו של ליאון פויכטוונגר, אחרי הסידרה הטובה על מישפחת אופרמן, זוהי סידרה תפלה, שהמישחק הירוד שבה גובל לא פעם כאפורה, בייחוד כדמותו הנלעגת של המו"ל היהודי, שבה מגיעה הפילוסופיה החדשה של הגרמנים לתוצאה שאינה שונה מזו של האנטישמיות הקודמת. נראה כי בין שאר מערכות הטלוויזיה, התימוטט גם הטעם הטוב.

מאחורי המירקע מילחמת היום השישי

בימים אלה מתנהלת מילחמה בין מחלקת החדשות למחלקת-התוכנית על שעת שידור

לא נפרד

ביום השני שעבר, הדו באפריל, אמורה היתה מחלקת-החדשות של גלי-צה"ל להיסגר. כך גם היו אמורים להיפסק מיבוקי החדשות שמשרד התחנה החל משעה אחת בלילה, מהרגע שמסתיימות החדשות ב-קול-ישראל.

את המיבוקים כשעות הלילה, הלכוהים משידורי הטלפרינטרים של סוכנויות הידיעות, עורכים ומשרדים אנשי-מילואים של התחנה, כחלקם אנשי קול-ישראל.

אמנון נרב, כתב קול-ישראל לענייני מילגות, נקרא לשירות-מילואים ביום ה-

כתב נרב התוכנית שובשה

ראשון וביום השני בשבוע שעבר. שירות מילואים זה נעשה בלילה, ונרב אמור היה להגיש את מיבוקי-החדשות, בגלל הכוונה לסגור את מחלקת-החדשות, חשב נרב שיהיה זה הוא שיאמר ביום השני, בשעה 5 בבוקר, כמיבוק האחרון, שבו מסתיימים המיבוקים. אך החלטת נרב, שיש להנשיך לשדר כרגיל, "קילקה" את הודעתו של נרב, והשידורים באותו הלילה היו רגילים.

אגב, את אותה העבודה, הכוללת את אי-סוף החומר מהטלפרינטרים, עריכתו והגשתו ברדיו, עושה בגל"ץ איש אחד. כקול ישראל עושים אותה שישה אנשים: עורך-החדשות, עורך-מישנה, שליח (המעביר את החומר מהטלפרינטרים אל חדר-העריכה), שתי כתיבניות וקריין.

רביסון במישטרה הצבאית

משה שלונסקי, הכתב הצבאי של ה-טלוויזיה, צוטט בשבועיים האחרונים כאמצעי-תיקשורת רבים בעולם, אחרי תקרית סיר-בי-אס, שבה נהרגו שתי אנשי-הצוות של הרשת ה-אמריקאית, ואחרי התקרית שבה ירו כוחות צה"ל על צוות של הטלוויזיה הישראלית, שכלל את שלונסקי עצמו.

בעיתון צרפתי צוטט השבוע שלונסקי, וכדי לתת מישקל-יתר לדבריו, נאמר בעיתון ש-שלונסקי הוא "קולונל במילואים בצבא הישראלי".

מתברר ששלונסקי הוא רביסון (מיל') במישטרה הצבאית. כמילחמת-הלכנון עשה שירות-מילואים גם כשומר במחנה אלי-אנצאר, שפורק השבוע.

מאחורי המיקרופון שירותים ולא ליבי

גם השנה, כמו בשנה שעברה, יש מאבק סמוי בין ליבי (הקרון האוספת תרומות למען בייטחון ישראל) מיסורו של הרמטכ"ל הקודם רפאל איתן, לבין איסוף-התרומות המסורת, שנערך על-ידי גלי-צה"ל בכל יום-עצמאות, למען הוועד למען החייל.

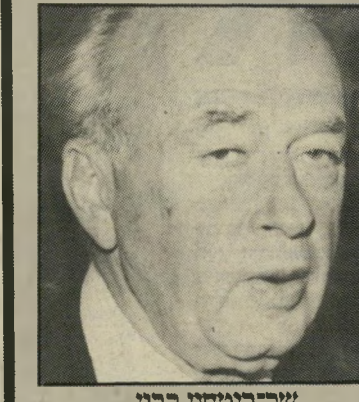
בשנה שעברה קרו מיקרים של כספים שנשלחו לליבי, ושהיו מיועדים לשירותים. היה מיקרה של תרומה גדולה, שהיה צורך ללכת לקבלה באחד המישרדים. שליח שהגיע למקום גילה שעל הצ'ק נכתב ליבי. הוא חזר למישרד וביקש שיכינו צ'ק חדש לפקודת השירותים. השבוע פירסמה קרן ליבי מודעת-ענק, שהיתה כמו תקיעת סכין בגב מיבצע ה-שירותים. במודעת נאמרו: לנו אין מנגנון מסורבל, אין לנו בניין מפואר, אין לנו שליחים בחו"ל ולא אשפי יחסי-ציבור. הכוונה היתה למיבצע השירותים.

כל המלחמה נובעת מן המצב הכלכלי הקשה, והחשש שהשנה יהיו התרומות נמוכות. בשנה שעברה אספו כמיבצע השירותים קרוב למיליון דולר. השנה לא יעקרו התרומות לסכום זה, למרות שעד כה כבר עברו התרומות את ה-150 מיליון שקל. להשוואה: במיבצע התרומות של אקיים נאספו סכום של 150 מיליון שקל.

גלי צה"ל והרמטכ"ל

למרות היחסים המעורערים בין רביאלוף **משה** לוי לבין אנשי גלי-צה"ל בעיקבות החלטתו של הרמטכ"ל לסגור את מחלקת החדשות של התחנה, אין הרברים באים לידי ביטוי כלפי חוץ.

שאלת החודש

שרי-ביטחון רבין ללא הבעה

פוליטיקאים רבים כינו השבוע, שאלת ה-חודש את השאלה ששאל **ניסים מישעל**, עורך ומנחה מוקד, את **יצחק רבין**, שר הביטחון, בדבר תפקודו של שימעון פרס כראש-ממשלה.

לכל אורך המישרד ענה רבין באופן רצוף ומהיר על שאלות המראיינים — מישעל, מושה **שלונסקי** ואהוד **יערי**. הוא נראה מושך בעצמו ובתשובותיו. עד שהגיעה השאלה האחרונה, מישעל שאל אותו מה רעתו על הפירסומים החיוביים על תפקודו של פרס. רבין הסמיך, פניו התרוקנו מכל הבעה, המילים נעתקו מפיו שניות ארוכות, ורק אחר-כך הצליח להפליט שלדעתו, אם כאלה הם הפירסומים, נראה שפרס מתפקד כראוי.

הפוליטיקאים הבינו מהבעת פניו של רבין שהיריבות בינו לבין פרס נמשכת, וששום דבר לא השתנה.

שזה שלנו. ענה: נכון, אבל אנחנו נעשה את זה! כשנודע הדבר למפיקים הם התכנסו לאסיפה, שבסופה יצאו בהצגה להנהלה שהם דורשים את התוכנית לעצמם. חשתיבה, כך אמרו, עשתה בעבר תוכניות כמו עלי כותרת, שעה בשניים, שעה טובה, ועושה עכשיו בהצלחה את התוכניות זה הזמן וסיבה למסיבה, אך גם כאן טמונה בעיה. הוועד הוא משותף, עיתונות-הפקה, ובמיקרה זה יש ניגוד אינטרסים ברור בין שני מרכיביו.

חדשות במחלקת החדשות

שינויים מרחיקי-לכת עומדים להתבצע במחלקת-החדשות של הטלוויזיה. השבוע יפגש צוות-היגוי של מחלקת החדשות עם **אורי פורת**, מנכ"ל-החדשות, ועם **יוסף בראל**, מנהל הטלוויזיה. בצוות היו **יאיר שטרן**, מנהל מחלקת-החדשות, **מיכאל קרפין**, עורך מבט, **חיים יבין**, עורך מבט שני, **יעקב אחימאיר**, הכתב הפרלמנטרי ו**ניסים מישעל**, עורך ומגיש מוקד. לפני כמה חודשים הכינו אנשי מחלקת החדשות מיסמך, ובו הציגו שנינו במחלקה. הם ביקשו הוספת מגאזינים וחלוקת המחלקה לשני גופים — האחד שיעסוק בחדשות היום והשני שיעסוק במגאזינים. מייד כשנפסלה תוכנית יומן השבוע, התיישבו אנשי צוות-היגוי מחדש על תוכניתם, והביאו אותה אל המנכ"ל ואל מנהל הטלוויזיה. הם מציעים שיהיו שלושה מגאזינים אקטואליים במשך השבוע, בימים ראשון, שלישי וחמישי. ביום השלישי תשודר, כמו עד כה, התוכנית במבט שני, ביום החמישי ישודר יומן

ביום השישי בערב, השעה שהתפתחה אחרי שבוטל מישרד יומן-השבוע. זמן קצר אחרי שבוטל היום, בהחלטת הוועד-המנהל של רשות-השידור, ומייד אחרי שמונה **יוסף בראל** כמנהל-בפועל של הטלוויזיה, הוחלט להתחיל לעבוד על תוכנית אחרת, שתמלא את השעה שבה היה משודר יומן השבוע.

צביקה שפירא, מנהל חטיבת-התוכניות, שהתפטר מתפקידו וחזר אליו לפי בקשתו של בראל, אסף ביום הראשון שעבר, על דעת בראל, את המפיקים בחטיבתו והתחיל, ביחד איתם, לגבש רעיונות לתוכנית חדשה. זמן קצר אחר-כך התברר שהשעה לא תינתן בלבדית לחטיבת התוכניות, אלא זו תהיה קרפרודוקציה בין התוכניות לחדשות.

עברו יומיים והתברר שהזמן ניתן למחלקת החדשות, ושם התחילו לעבוד על תוכנית ראיונות. למפיקים מחטיבת-התוכניות ינתן בי-מיסגרת זו תפקיד שולי לגמרי. המפיקים כעסו והלכו לבראל לשיחה. שם נאמר להם שתהיה קרפרודוקציה, וזמן קצר אחרי שציאו מן הפגישה התברר להם שתוכנית כולה ניתנה לחדשות. המפיקים מסתובבים מתוסכלים במיסדרונות הבניין. אנשי-החדשות אמרו להם: אבל גם מבט שני שייך לחדשות, ולא לתוכניות! המפיקים ענו: אז מה, אם פעם אחת עשו טעות, אז צריך לחזור עליה! שלא לציטוט ולא לייחוס, סיפר השבוע אחד המפיקים שכאשר בוטל יומן השבוע פנה **אורי פורת**, מנכ"ל החדשות, שהיה אז גם מנהל הטלוויזיה, אל **חנינה אמון**, שפיק כביר, והציע לו לגבש רעיון לתוכנית, כשעה ש-